

KVINNORNAS TIDNING

N:o 20. 2:dra årg.

14 Maj 1922.

Annonspris: Textsida 25 öre pr mm.
sista sidan 20 öre pr mm.
Längre annonsering rabatt.

Utkommer varje Söndag.

Utgivare och redaktör: INGBORG DAHLÖF. För annons- och ekonomiavdelningen: EDITH RICKBERG.
Redaktion och expedition: Vallgatan 27, Göteborg. Tel. 18070.

Prenumerationspris:
Helår Kr. 6: — 1/2 år Kr. 3:75.
Lösennummer 20 öre.
F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI, GÖTEBORG, 1922

Eftertryck tillåtes gärna om "Kvinnornas Tidning", med hela namnet utsatt, angives som källan.

INNEHÅLL.

Helt eller delvis raserade murar? Hur jag skulle tycka om att vara kvinna? Av Max Mc Conn.
Utlandskronika.
Miljonen.
Första gången jag såg August Strindberg. Av H-t H-n.
Varför han misslyckades.
Fransyskan.
Herre över sig själv.
Malört.
Barnet i ordspråket.
Vardagslivets kemi.
Kvinnan som ville dö.
Notiser m. m.

Utlandskronika i sammandrag.

Genaukonferensen har nu pågått i fyra veckor. Kommissioner och underkommissioner hava varit i febril verksamhet, enskilda konversationer hava ägt rum mellan de olika delegationerna, världens skarpaste statsmannahjärnor hava här sökt lösa världens svårigheter och — trots allt detta — föreligger ännu icke ett enda bindande beslut! Man fick fram en hel rad "Washingtonbeslut" och "Cannesbeslut" men Genuabeslutet hota att fullständigt utebliva. Och dock har kanske mera och viktigare hänt och skett i Genua än vid någon av de tidigare konferenser, där ententemakterna, som världens befullmäktigade, i en för sig behaglig riktning länkat de andra nationernas öden.

Konferensen är i första hand en kraftmätning mellan de båda ententemaktgrupperna, England—Italien å ena sidan, Frankrike—Belgien å den andra. Den förstnämnda är, av ekonomiska skäl, benägen för en freds- och försöningspolitik gent emot Tyskland och Ryssland, under det att Frankrike och Belgien förblindade av sitt hat mot det besegrade Tyskland och sin fruktan för dess framtida hämnd, omedgörligt fasthålla vid sin oförsonlighetspolitik. Dessa senare makter sabotera konferensens arbete. De hava inga egna förslag för världens frälsning ur dess elände, och de ställa sig avvisande till de uppslag som komma från andra håll.

Men utvecklingen går sin väg trots det franska motståndet. Tyskland står icke längre isolerat. Det har funnit en bundsförvant i Ryssland, som ännu svagt och förnedrat efter sina genomgångna oerhörda lidanden i alla fall är en stormakt med framtid för sig och en vän att räkna med. Tyskland har vunnit mer. Det äger Italiens och de neutrala staternas sympati, och England är icke o-benäget för ett närmande.

Även sovjetregeringen har inhöstat rika frukter. Förbundet med Tyskland och det erkännande "de jure" från övriga stormakters sida, som faktiskt ligger i inbjudningen till konferensen och i de förda förhandlingarna! Förutsättningarna för dessa äro ju att sovjetregeringen äger tala

och besluta å det ryska folkets vägnar. Förhandlingarna mellan ententemakterna och Ryssland hava, om ett så vanvördigt uttryck kan tillåtas, karaktären av en "kohandel" — man hugger till ett orimligt pris, visar sig ointresserad, man gör ett motbud, som inte accepteras och sedan börja avprutningarna och jämkningarna. Vad begär ententen? Att Ryssland skall betala sina skulder, d. v. s. sina utländska lån och allt vad som i Ryssland förstörts för utlänningarna. Man begär vidare att det skall erkänna egendomsrätten för de utlänningar, som inflytta i Ryssland, liksom även inställandet av bolshevikpropagandan utanför de ryska gränserna. Ryssland söker att slippa undan för billigare pris och begär å sin sida ett ofantligt penninglån av utlandet. Det är om allt detta, som köpslagan nu pågår. Rysslands ställning är därvid stark. Det frestar och lockar med sina naturrikedomar, som den penninghungrande världen längtar efter att få utnyttja. Det förnämsta spekulationsobjektet är de ryska oljekällorna.

Italien, den sympatiska fredsstifterskan vid konferensen, har tillåtit sig ett litet avsteg från den smala ententestigen genom att sluta ett separat litet avtal med den turkiska regeringen, som sitter i Konstantinopel. På bannorna svarar hon att det är en sådan liten oskyldig överenskommele.

Under det politiska spelet vid konferensen i Genua har spänningen mellan Frankrike och England blivit allt starkare och man räknar nu som så många gånger tidigare och kanske med lika litet skäl med en fullständig brytning mellan de båda makterna.

I känslan av sin militära styrka skramlar Frankrike just nu hotfullt med sabeln — fullgör icke Tyskland sina den 31 maj förfallna skadeståndsförpliktelser, stå franska härar redo att marschera in i landet. I så fall, vad händer?

Det finns ingen tyngre börda än den av livets tomhet.

Fredrika Bremer.

Den gode han är väl ej så god, Som själv han tror i sitt övermod. Den onde är ej så ond ändå, Som själv han tror, när kvalen slå. Ty skall du ej mycket berömma, Ej mycket häckla och döma.

Gustaf Fröding.

En hämmad sorg är lik en tilltäppt ugn och kolar ned det hjärta, där den finns.

Shakespeare.

Jag har lärt att hoppas mycket av det, som kräver stora offer, och jag har den tro, att Gud blott lägger prövningar på dem, av vilka han väntar mycket.

Adèle Couriard.

Sorgen är det känsligaste av allt som blivit skapat. Sorgen är ett sår, som blöder, om någon annan hand än kärlekens rör därvid, och även då måste den blöda om än icke i smärta.

Oscar Wilde.

Helt eller endast delvis raserade murar?

Regeringsförslaget om kvinnas tillträde till statstjänst, vilket skall behandlas av nu pågående riksdag, och vars innehåll vi tidigare berört, gäller endast själva behörighetsfrågan, fastställandet av kvinnas lika berättigande med man beträffande tillträdet till alla statstjänster med undantag för vissa tjänstegrupper, vilka på grund av sin natur anses icke lämpa sig för kvinnor: militärtjänst, befattningar med skyldighet att upprätthålla allmän ordning och säkerhet samt ännu en del andra tjänster, vilkas olämplighet icke synes lika självklar, t. ex. de diplomatiska befattningarna. Här hava dock tydligen internationella hänsyn varit de avgörande — initiativet till det kvinnliga likaberättigandet på detta område förväntas från de större makterna.

Det är all anledning tro, att regeringsförslaget kommer att antagas av riksdagen. Det finns nämligen inga skäl, som med någon utsikt till framgång kunna andragas mot den föreslagna reformen.

Denna avser ju icke att på någon genväg släppa fram kvinnorna till statens tjänster och ämbeten. De måste kvalificera sig för dem i fullständigt samma utsträckning som männen få göra det. Det blir en fri och öppen tävlan, där utslaget fölles av kunskaper, examina, meriter och personliga förutsättningar.

Att männen skulle frukta en sådan ärlig tävlan och anse det behövt att skydda sig genom en särslagstiftning, som skulle utestänga kvinnorna, är en absurd tanke.

Lika blottad på reson är den dock från olika håll uttalade farhågan att chefsposterna skulle kunna raka i o-värdiga kvinnohänder.

Dessa befattningar tillsätts av konungen, och regeringsformens tjugotonde paragraf stadgar angående dem bl. a.:

Konungen fäste vid alla befordringar avseende endast å de sökandes förtjänst och skicklighet.

Denna bestämmelse måste anses utgöra ett lika effektivt skydd mot den kvinnliga inkompetensen som mot den manliga odugligheten.

Man kan dock peka på en punkt i behörighetslagen, mot vilken vid riksdagsbehandlingen möjligen ett angrepp kan väntas.

Regeringsförslaget gör ingen skillnad mellan gift och ogift kvinna, utan ställer dem i arbetet bredvid varandra som likaberättigade.

Det finns emellertid en stark opinion mot att gifta kvinnor, det må nu vara i statens, kommunens eller enskild tjänst dela sin kraft och sitt intresse mellan hemmet och förvärsarbetet därutanför. Man tänker särskilt på barnen — det är å dem man vill bevara moderns odelade omsorg.

Det finns mycket, som talar för denna synpunkt, men är det väl möjligt att med stöd av densamma i fråga om statstjänsterna bygga upp en undantagslagstiftning för de gifta kvinnorna?

Hur skulle en bestämmelse, som vid giftermål skilde kvinnan från hennes innehavda statstjänst komma att verka?

Kvinnan skulle få betala ett ofantligt högt pris för äktenskapet. Hon skulle nödgas radera den ekonomiska plattform hon med kanske stora kostnader, skuldsättning och mycken möda uppfört åt sig, hon skulle vara tvungen avstå från ett arbete, som måhända blivit henne kärt, från en god ärlig inkomst och från den framtida ekonomiska trygghet, som pensionen tillförsäkrar henne. Hon måste vidare räkna med att de förväntade barnen, för vilkas skull man vill skilja henne från tjänsten, kanske icke komma, att äktenskapet måhända genom skilsmässa eller makens död kanske snart upplöses med påföljd att hon, nu under mycket försämrade utkomstmöjligheter, måste återuppta försörjningsarbetet för sig själv, kanske också för sina barn.

Det är antagligt, att mer än en kvinna skulle komma att anse ett sådant pris för högt för äktenskapet och avstå därifrån, en lösning av den irakade konflikten som ur statens synpunkt måste anses allt annat än lycklig.

En särslagstiftning av detta slag skulle för övrigt icke kunna upprätthållas. Det finns nämligen ett kryphål, omöjligt att täppa till. Man har tillgripa de fria äktenskapliga förbindelserna av hemlig eller öppen natur.

Behörighetslagen kommer att omfatta alla statens tjänster (med de i inledningen angivna undantagen) från chefsposterna ned genom alla grader ända till de lägsta anställningarna, vilka ligger nere i det samhällsskikt, som tillhör arbetarklassen.

Om man icke behöver räkna med de fria äktenskapliga förbindelserna, åtminstone icke med dem av öppen och skandaliserande natur i fråga om de högre kvinnliga befattningshavarna, vilka genom dem skulle förlora sitt sociala anseende, måste man däremot alldeles säkert göra det med hänsyn till de lägre kvinnliga statsfunktionärerna, vilka skulle komma att tillhöra befolkningslager, där man i detta hänseende är betydligt mindre noga.

Även denna lösning av frågan måste ur samhällets synpunkt, om man särskilt tänker på denna, anses allt utom önskvärd.

Man förstår för övrigt icke — Kan en särslagstiftning av antytt slag verkligen vara av behovet påkallad?

Skulde det behövas något slags tvång gent emot de gifta kvinnorna för att få dem att uppfylla sina modersplikter? Ger livet sådant det ligger framför våra ögon något stöd för en sådan uppfattning? Kan man icke med absolut lugn förtroendefullt överlämna åt den kvinnliga statsfunktionären att själv avgöra, om hon kan behålla och sköta sin tjänst utan att eftersätta sina plikter som maka och moder? Är man icke skyldig att göra det? Hon är ju dock en fri och fullmyndig medborgare med berättigat krav att få leva sitt liv på eget ansvar och under lika oberoende former som landets övriga medborgare.

De senaste årens lagstiftningsarbete har kännetecknats av en ärlig manlig

Hur jag skulle tycka om att vara kvinna?

Av Max Mc Conn.

Jag har ofta hört kvinnor förklara, att de önskade de vore män. De sade det med känsla och övertygelse. Jag har också ofta hört dem fråga en man, vad han skulle tycka om att vara kvinna. Ibland är det jag själv, som varit mannen. Men han — såväl jag själv som de andra — har aldrig svarat allvarligt. Han har alltid gjort undanflykter — tafatta, älskvärda eller smickrande, beroende på det mått av levnadsvett, varmed han var begåvad. Men om vi för en gångs skull toge frågan i allvarligt övervägande? Det skulle utan tvivel komma kvinnornas ställning att framstå i ett nytt och egendomligt ljus.

Vad mig beträffar, tycker jag, att jag mycket väl skulle kunnat vara kvinna. Jag är på intet vis någon "maskulin man". Mina andliga och moraliska egenskaper ligga, så vitt jag själv kan förstå, inom den neutrala region, som är gemensam för båda könen. Jag är varken aggressiv, road av atletiska övningar eller ordkarg. Jag måste erkänna, att jag är förtjust i cigaretter, men nu för tiden skulle jag inte ens behöva avstå från den lilla ovanan att röka, om jag bure en kort säck kring benen i st. f. två långa. Det är ingen "manlig oreda" i mitt sov- eller rökrum; när jag slutar min toalett eller mitt arbete, så samlar jag upp alla klädespersedlar, alla böcker och papper och lägger dem orubbligt på sina respektive platser.

Men låt oss nalkas pudelns kärna. Kvinnlighetens innersta hjärtpunkt består, om jag rätt förstått, vad jag hört, i "intuition". Bah! Jag har lika mycket "intuition", som någon av alla de kvinnor jag någonsin råkat. Inget fruntimmer kan överträffa mig i fråga om förhastade slutsatser. Naturligtvis kommer min manliga uppfostran mig att sedan gå tillbaka och fortsätta steg för steg, tills jag kommit till samma slutsats som från början. Men det där är camouflage. Jag gör inga verkliga framsteg på den vägen. Jag tar ett hopp och drar ner en stege till mig efteråt. Saken är den, att jag av naturen är fallen för att diskutera dagens brännande frågor inför hela familjen. Jag skulle mycket väl ha kunnat vara en kvinna. Hur skulle jag tycka om att vara det?

Det finns en i ögonen fallande sida av den typiskt feminina levnadsställningen, som slår an på mig ofantligt. Jag har sagt, att jag inte är aggressiv eller företagsam. Det är att framtälla saken på ett mycket grannliga sätt. Faktum är, att jag är lat. Eftersom jag är karl, så är jag tvingad av konventionen att försörja mig själv

vilja att undanröjda de särdrag, vilka kringsskurit kvinnans rättigheter som människliga och medborgare, och det är troligt, att riksdagen också nu i avslutning härtill skall rasera den kvinnliga hindrande mur, det här gäller, och lämna dem tillträde till den väg, vilken, som något så alldeles självklart och naturligt, står öppen för männen. Rättvisan kräver det!

och min familj. Vilket betyder, att jag dagligen går till ett kontor och knogar igenom en tämligen avsevärd massa tråkigt arbete, och jag kan inte säga, att det roar mig. Det kommer för mig ibland, att jag skulle betydligt föredra att få stanna hemma, gräla upp hembiträdet, se efter lillan ett tag, läsa tidningen eller veckojournalen och ett eller annat kapitel i en roman, göra en visit eller par, läska mig med en film, dricka choklad och äta bakelser på något trevligt kafé och gå hem till middagen. Verkligen inget oävet program!

Skulle detta tillfredsställa mig? Jag bävar inför det isande förakt, som juder i den nya kvinnans tonfall. Kanske inte. Men jag kan just inte säga, att det dagliga malandet med tråkiga brev, ointressanta telegram och ledsamma affärskonferenser "tillfredsställer" mig heller. Jag skulle vara nog så villig att få göra ett byte för någon tid.

Kort sagt, vad den ekonomiska sidan av saken beträffar, så synes mig den förnöget gifta kvinnans liv avgjort lockande. Om jag skulle vilja ge upp mitt "ekonomiska oberoende?" Vilja bli en "parasit?" Varför inte? De där sakerna är bara fraser. "Ekonomiskt oberoende" betyder för en sådan som mig "slaveri för det dagliga brödet". En parasit? Vad jag söker efter, är just någon, som jag kunde vara parasit på. Och bara för att jag råkar vara karl, så vill ingen åtaga sig att betala mina räkningar för livstiden!

Men om jag nu vore ogift eller gift men inte "förnöget" dito. Jag erkänner, att det skulle förändra saken, och den förändringen för oss in i hjärtat av kvinnofrågan.

Om i det första ögonblicket av min jordiska tillvaro doktorn hade utropat: "En flicka!" i stället för: "En pojke!" — skulle jag i så fall vara gift nu? Mina tankar riktar ofrivilligt på mitt utseende. Ty det tjänar ingenting till att blunda för det krassa faktum, att en flickas giftermålschanser till största delen bero av om hennes ansikte är vackert eller ej. Jag bemödar mig att i minnet återkalla de drag, som möta mig i min rakspegel om morgnarna. Den dunkelt ihågkomna bilden gör mig inte glad. Det var nog inte ett sådant ansikte, miss-tänker jag, som förorsakade Trojas fall.

Jag försöker vara optimistisk. Mina ögon äro ganska vackert blå. Om jag nu hade lärt mig att "ge blickar"? Mitt hår, innan jag tappade så mycket av det, var lockigt. Om jag varit en flicka, så skulle mina drag sannolikt varit finare. Med käken och öronen en eller annan kvarts tum förkortade och skinnen mjukt och rosig i stället för grovt och svartmuskigt av avhuggen skäggstubbe — så skulle jag nog inte varit oemotståndligt förtrolande, men jag vore kanske passabel. Tjogtals flickor, som inte just är vackrare, kan fånga sig en man.

Men jag har inte den ringaste lust att tänka på mitt ansikte! Jag vill inte "ge blickar"! Det är mitt ansikte

SKANDINAVISKA KREDITAKTIEBOLAGET

GÖTEBORG - STOCKHOLM - MALMÖ

Avdelningskontor
över hela landet

EGNA FONDER KR. 182,000,000:—

Gottgör å insatta medel
högsta gällande räntaTelegramadress
"Kreditbolaget"Göteborg
meddelarBrand- o. Avbrottsförsäkring
samtLiv-, Livränte- och Kapital-
försäkring.OBS! Sveas förmånliga
BARNFÖRSÄKRINGAR!INBROTTSFÖRSÄKRA i Sveas
dotterbolag ASTREA.

och mina ögon. Vem angår det, hur de se ut annat än mig själv? Tänk, om jag hade varit en flicka, då skulle vem jag än komme i beröring med haft rättighet att taxera dem, kommentera dem, kritisera dem. Jag skulle varit tvungen att bråka med dem, — "att göra det mesta möjliga av dem".

Och jag börjar inse, att detta är bara början. Inte mitt ansikte och mina ögon bara utan hela min personlighet — min figur, gång, skratt, leende, tonfall — skulle blivit underkastade ett dylikt upptaxerande. Av det enkla och tillräckliga skälet, att jag skulle varit till salu — inte mina tjänster, min förmåga att göra det ena eller andra, utan mig själv. Jag skulle haft att utställa, att framhålla till sin fördel varje egenskap hos mig, att göra mig själv, min egen person "tjusande", förtrollande!" Och inte på lek, kom ihåg det, utan på blodigaste allvar med det bestämda (om också inte alltid klart medvetna) målet att fånga sinna och söva förnuftet hos någon stackars sate, tills jag fått honom till att önska och erbjuda sig också att få försörja mig för livet för att kunna tillförsäkra sig all min trollkraft till eget åtnjutande!

Att vara en parasit vore inte alls så dumt, men processen som föregår verkar avskräckande. Jag tror nästan, att jag föredrar att arbeta för mitt uppehälle.

Naturligtvis finns det ju kompensationer. Det måtte vara ofantligt angenämt att vara "bedärande", om man kan komma ut med det. Inget beröm eller smicker, som en ung man undfågs med, kan vara så innerligt behagligt, dyrbart och ljuvligt för egenkäreleken som det som en "förtjuande" ung flicka överhoppas med. Den unge mannen beundras t. o. m. i sällskaplivet för någonting, som han kan göra — för att han är en bra talare, för att han dansar bra, seglar bra, är en duktig affärsman, eller för att han förenar flera av dessa utmärkta egenskaper — men inte bara för sin egen persons skull. Han går inte med några dåraktiga förhoppningar om att hans eget individuella jag skall "tjusa" och "förhäxa". Det måtte, som sagt, vara utomordentligt angenämt att kunna "förhäxa". Inte genom något, som ni gjort eller någonsin skulle kunna göra, inte en gång för att ni har så vackra lockar och klarblåa ögon, utan endast för att ni är ni — ni själva!

Men ändå, jag vet inte. Det vore allt en förskräcklig ansträngning, att vara den där sortens "ni". Supponera, att man inte kunde gå i land med det! Att skapa till sig — ansikte, figur, själ och sinne — för att bli förtrollande och så få sitta där som en panelhona! Det måtte vara en grymmare, förfärligare förödmjukelse än någon av de missräkningar, som en ung man kan råka ut för.

Jag börjar inse, att jag aldrig vetat tillräckligt uppskatta en mans lyckliga obemärkthet med hänsyn till sin person, då man jämför den med det obarmhärtiga ljus, som blottar varje liten rynka i en kvinnas ansikte. Hans härliga frihet från den monstring hon ständigt är utsatt för. Hans relativa oberoende av sina egna yttre egenskaper.

Men antag, att jag vore ogift — den moderna, oberoende, självförsörjande typen. Inte så illa kanske. Jag skulle inte ha någon familj att för-

sörja. Bara ha mina egna, enkla behov att tillfredsställa. Man skulle ursäkta min brist på ärelystnad. Det är så svårt för en kvinna att kunna utmärka sig i fråga om skötandet av ämbeten eller affärer, att det inte är någon skam att misslyckas i en dylik strävan. Jag skulle slippa den pinande jämförelsen med smartare och framgångsrikare medtävlar, som ständigt marterar mig som man, hur vitt och brett jag än må orda om mitt förakt för deras ansträngningar. Jag skulle kunna vara ett ingenting, en kugge bara i all ärbarhet.

Vad skulle jag välja för bana? Bli lärarinna, bibliotekarie, stenograf? Undervisning är ett hårt arbete, och jag är inte tillräckligt förtjust i barn. Biblioteksbefattningarna äro få. Jag bleve nog stenograf — kanske på samma kontor, som jag dagligen besöker i en annan egenskap. Vad skulle jag tycka om det? Nå väl, att skriva efter diktamen måtte vara lättare än att diktera och inte mycket tröttsammare. Och jag skulle ha verklighen slutat jobbet klockan fem och inte behöva ta hem arbete om kvällarna. Men i alla fall skulle jag nog få göra ungefär det samma, som jag gör nu — för omkring fjärdedelen så stor avlöning. Jag kan inte neka till, att jag hellre vill ha min egen lön än min stenografs, till och med om jag har en familj att försörja. Det är inte så ledsamt att ha en familj, när allt kommer omkring.

Men det värsta av allt vore, att jag inte skulle kunna undgå pinsamma jämförelser — med mina vänner, som bleve gitte! Jag skulle nödgas vara utsatt jämt och ständigt för den avskyvärdaste, uttalad eller outtalad, av alla frågor: "Varför jag inte gift mig?" Och det cyniska tysta svaret i de flesta ögon, som fästades på mitt stackars ansikte, skulle bli: "Emedan jag inte vore nog "bedärande".

Det är denna sidan av saken, som nu till sist framkallar mitt svar, oförbehållsamt, profant och ohögligt: "Det skulle tusan vara fruntimmer!" Ekonomiskt oberoende i sig själv skulle jag inte ha något emot. Under gynnsamma omständigheter skulle jag t. o. m. tycka om det. Vad jag inte kunde stå ut med, vore det olidliga intrånget på min privata ägarerätt till min kropp, själ och sinnet, som inbegreps i den allmänna äsikten, att jag måste använda dem alla för ändamålet att kunna tjusa — måste pudra mig och sminka och snöra mig, anstränga mig att skratta klingande och gå sylfidskt, smäktat och "blicka" och vara en vampyr ändå. T. o. m. efter giftermålet måste jag hålla på på samma sätt för att "behaga" societén och kunna "behålla min mans tillgivenhet". T. o. m. om jag vore ogift, om jag ville ha framgång som affärskvinna.

Mitt hår håller på att tunna av betydligt. Vad gör det? Mina linnor måste ökas med tiden. Denna oestetiska omständighet endast ökar min respektabilitet. Håller jag på att bli rynkig i ansiktet? Hur kan jag veta det? Jag har aldrig tänkt på att se efter. Dessutom — och detta är det viktigaste — ingen annan har brytt sig om att se efter det heller — inte en gång min hustru. Mitt utseende är min ensak. Mina kläder (inom frikostigt tilltagna gränser) likaledes. Min gång, mitt skratt, min konversation dito. Jag måste sköta mitt jobb på kontoret, men i alla an-

Aktiebolaget Nordiska Handelsbanken

Stockholm. GÖTEBORG. Malmö.

Egna fonder: Kr. 72,300,000:—

Fullständig bankrörelse.

Miljonen.

Det har i pressen synts en sådan här liten notis bland en mängd andra små notiser, som man läser utan att närmare reflektera över och sedan glömmar:

"Föräldret är avtjänade lönnbrännarne i vårt land en miljon kronor i böter och tillverkningskost genom sammanlagt 20,039 dagars fängelse."

Låt oss se, om det inte lönar mödan att lite närmare undersöka detta meddelande.

Det förhåller sig så, att bötesstraff, vilket, som bekant, ädömes för lindrigare brott, får, om vederbörande saknar medel att betala böterna, avtjänas medels fängelse. Därvid representera de fyra första dygnen ett belopp av 10 kr. och varje därefter följande dygn 10 kr. Maximitiden är 60 dygn, efter vilka bötesfängsen, även om bötesbeloppet icke är till fullo avtjänat, vandrar ut i friheten igen kvitt sin skuld.

Vad göra bötesfångarna i fängelset? Ingenting! De kunna åtminstone inte åläggas att göra någonting.

De sitta i sin cell med händerna i kors.

De svenska lönnbrännarne, sades det nyss, ädömdes föräldret är en miljon kronor i böter.

Hur betalades denna skuld?

Myndigheterna satte lönnbrännarne i fängelse i sammanlagt 20,039 dygn (53 år!), under vilken tid deras arbetskraft icke utnyttjades.

Myndigheterna härbergerade dem under dessa 20,039 dygn, gav dem god och tillräcklig föda, försåg dem med ljus och värme, höll vaktpersoner för deras räkning.

Och när detta var gjort, ansågs det, att lönnbrännarne gjort rätt för sin miljonskuld till staten!

Är detta verkligen vad manligt förstånd kallar klokt och förnuftigt?

Om kvinnor hade något att säga i denna sak, skulle de låta bötesfångarna — lönnbrännarne och alla andra kategorier bötesfångar — avtjänas böterna medels arbete. Och inte endast böterna utan även hela fängelseinackorderingen. De skulle låta dem knacka sten eller utföra något annat nyttigt och inte alltför trevligt arbete tills sista skärven vore betald.

Vad skulle vinnas härigenom?

Besparingar för de skattdragande! 20,039 dagar skulle, i nu föreliggande fall, hava fyllts med arbete i stället för att ödas bort på sysslolöshet.

Bötesfångarna skulle hållas kvar i arbetstagen, eller, om de vore av dagdrivartypen, vänjas vid regelbundet arbete, sig själva och samhället till nytta.

Och — behöver det väl sägas? — bötesfångarnas antal skulle med absolut visshet högst väsentligt minska. Folk av denna kategori skulle nämligen på ett helt annat sätt tänka sig för, innan de satte sig i böteskuld, om de visste, att betalningen obönhörligen skulle utkrävas i arbete.

Rättvisa skulle också vara skipad.

Stillet.

dra avseenden är jag fri. Fri att handla, fri att vara mig själv utan förkonstling, utan att spela någon roll.

Mina mest brinnande tacksägelser till det blida öde, som lät mig födas till man!

Och härmed svär jag, att varje "rörelse" varje strävan, som går ut på att förskaffa framtidens kvinnor samma oskattbara personliga frihet, skall jag understödja med liv och själ.

(Ur "Woman Citizens").

Första gången jag såg August Strindberg.

Ett minne i anslutning till 10-årsdagen
av diktarens bortgång.

Att det någonsin kom att ske berodde av ett telefonsamtal.

Strindberg hörde till dessa morgonvandrande och enstöringar, som det endast blivit ett relativt fåtal av Stockholms 500,000 invånare förunnat att få se. Hos undertecknad, som från sin allra tidigaste ungdom beundrat författaren fick aldrig den tanken någon betydelse, huruvida tillfället någonsin skulle föra människan i min väg eller icke. Hans personliga existens föreföll kanske snarast som en överklighet, en myt, en legend, som gärna kunde lämnas i ro, sedan hela hans jag på gott och ont utlämnats i hans verk.

En dag skulle det dock ske och detta så oförmodat som möjligt. Det hände i ett hus vid Drottninggatan under en tillfällig vistelse hos anförvanten.

En afton kallades jag till telefonen, vilken stod på skrivbordet vid fönstret i ett upplyst rum. Som samtalet lovade att bli långt, slog jag mig bekvämt ned i en stol vid fönstret och beredde mig halft förargad på den förestående tortyren. Under tiden gled blicken mekaniskt utefter de illuminerade fönsterraderna i de mitt emot liggande husen.

Var och en, som känner närmare till Stockholm, vet, hur Drottninggatan vid kvällstid strålar som ett enda stort äventyr, med våning blickande in i våning i ljus och älskvärd gästfrihet. Endast sällan ser man rullgardiner för fönstren — det stora samhället anser sig icke behöva en sådan mur mot grannen.

Under det tanklösa betraktandet stannade blicken slutligen vid ett fönster, i någon mån dolt av en tunn skärm, som i sin lätta ram stod lutad mot rutorna. Över ljusskenet, som strömmade ut därifrån, vilade en egenomlig, nästan douce stilhet, som ofrivilligt fängslade blicken och höll den kvar, medan det oändliga samtalet fortfor. Någon aning om vem, som bodde därinnanför hade jag icke. Plötsligt förmörkades den stilla, klara ljusfloden av en gestalt — en mörklädd gestalt, vars kungliga hållning och titaniska huvud föreföll på något sällsamt sätt bekant.

Gestalten gick rakt fram och tätt intill fönstret — blossade häftigt till på sin cigarett — och i en hastig reflex belystes Infernodiktarens världsbekanta drag.

Några sekunder stod han stilla vid fönstret och tycktes med skarp och intensiv blick se rakt framför sig — vände därpå och försvann. Gestalten föreföll mig då nästan hög och muskulöst tung, håret lyste alldeles snövit i skenet från några lampor vid sidan av fönstret, vars sken föll rakt ned över honom, på hans ståtliga huvud med den karaktäristiska avskurna nacklinjen, på de atletiska axlarna, som burit så många av livets tyngsta bördor.

Ännu några gånger passerade han hastigt fönstret såsom hade han befunnit sig på rastlös promenad i sina rum och blev därefter borta.

Även samtalet var slut.

Efter denna afton återsåg jag honom åtskilliga gånger, flyktigt och tillfälligtvis och vanligen såsom första gången stadd på promenad, rökande eller hämtande en och annan bok ur en hylla i fönstrets närhet. Han gjorde ständigt intryck av en intensivt upptagen människa, som rastlöst, nästan febrilt fullbordade en gärning.

TREVLIG och INTRESSANT

FÄRSKA
NYHETER
VÄRDEFULLT
INNEHÅLLGÖTEBORGS
MORGONPOSTDen största
morgontidningen

Och ett fullbordande var det i ordets hela bemärkelse, ty inom endast några månader skulle han icke finnas mer.

Liksom jag i denna våning första gången sett August Strindberg skulle jag där också se honom den sista. Detta skedde någon tid senare vid ett helt tillfälligt besök. Kvällen tillhörde dem, som aldrig gå ur ens minne.

Vi sutto några nära bekanta i skymningen i samma rum, där det minnesvärda telefonsamtalet en gång hållits. Någon spelade på pianot — brusat från Drottninggatan uppfångades i ett enstaka skrat — en automobil signaler. De närvarande, icke ens värdfolket hade någon aning om, vilken illuster granne de ägde — en upptäckt som i övrigt aldrig påpekades för att ej väcka obehörig nyfikenhet. För egen del hade jag numera svårt att vistas i denna våning, utan att åtminstone någon stund känna blicken dragen till det stillsamma högtidliga skenet, som kväll efter kväll fortfor att strömma ut från diktarens boning.

Så även denna. Min tanke var sysselsatt med ett sårande uttalande som fällt i anledning av nationalinsamlingen till Strindbergs 63-åriga födelsedag, vilken nyligen avslutats. Huru hade den ensamme därinne uppfattat angreppet?

Under funderingarna i frågan kastades hastigt någonting in i det stilla ljussceneriet från fönstret. Men det var denna gång icke den höga, suveräna gestalt jag förut sett.

Vad jag nu såg kom tvärtom mitt hjärta att några ögonblick upphöra att slå. Häftigt och irrande såsom driven av svåra plågor såg jag diktaren i halv sprängmarsch gång på gång återkomma och försvinna. Gestalten föreföll sammandragen eller krökt såsom av ett våldsamt fysiskt lidande — hela bilden gjorde ett utsägligt intryck av mänskligt martyrium.

Jag måste bekänna att ett ögonblick den fruktansvärda tanken kom för mig att Strindberg måhända, av en eller annan anledning, förlorat sin psykiska balans. Att det var något slags utbrott som bevitnades. Så fullkomligt oförklarligt, ja skrämmande verkade hans uppträdande — då.

Men förklaringen skulle snart komma. Vad jag uppfattat i en hastig glimt var endast första fasen i den hemska plågsamma smygskjudom, som knappa 3 å 4 månader senare skulle ha fullbordat sitt tragiska förstörelseverk med en av Europas ja, världens största andar.

H—t H—n.

Myrornas värfäst som på grund av det olämpliga vädret icke blev av på utsatt dag, den 1 maj, kommer i stället att firas den 13 och 14 maj. Alltså i dag sista dagen Plats Ullevi, tid e. m. och kvällen. Programmet ytterst rikhaltigt och synnerligen lockande. Ändamålet med det hela mycket, mycket behjärtansvärt — att skaffa pengar till Myrornas hem för riktigt fattiga och svårt ställda barn.

Kerstin Lindahls BLOMSTERAFFÄR

Korsgatan 4, Telefon 8462

Rekommenderas!

Damer!

GOD EXTRAINKOMST
erhålla de som vilja bli
agenter för förstklassigt,
svenskt livförsäkringsbolag.

Denna tidnings annonskon-
tor anvisar. Telefon 18070

SOMMARHATTAR!

Utsökt fina och vackra.

Paradis, Cross, Esprit,
Blommar och Plymgar-
neringar synnerligen för-
delaktigt hosHildur Sandegren Kungsgat. 10,
Telef. 6752.

Varför han miss- lyckades.

(I rubriken här ovan kan ordet han också utbytas mot "hon".

Han såg, när han arbetade, alltid på klockan.

Han var alltid vid dåligt humör.

Han kom alltid senare än de andra.

Han hade ingen kraft i blodet.

Han var villig, men obestutsam.

Han saknade självtyllit.

Han läste dåliga böcker.

Hans ständiga ursäkt var: "Det glömde jag".

Han blev aldrig redo till handling.

Hans intresse var aldrig med i arbetet.

Han lärde ingenting av sina felsteg.

Han ansåg, att det arbete, han hade, inte var gott nog åt honom.

Han sökte sitt sällskap bland dem, som voro honom underlägsna.

Han var tillfreds med att vara en andraklassens människa.

Han vägrade aldrig handla efter sin egen övertygelse.

Han ansåg, att det icke mödan värt att grundligt lära sig sitt yrke.

Han låtsade sig vara duktig och trodde, att det var lika bra som att verkligen vara det.

Han trodde, att han behövde nöjen varenda afton.

Han blygdes över sina föräldrar därför att de voro gammalmodiga.

Det var därför han misslyckades.

("Norges Kvinder".)

Upplysningsföredrag i förbudsfrågan komma på föranstaltande av Göteborgs moderata kvinnoförbund att hållas onsd. d. 17 maj kl. 7.30 e. m. å K. F. U. M. i Göteborg. Talare för förbundet blir fru Sigrid Lundin från Stockholm och mot förbundet prof. C. G. Santesson, Stockholm.

Cloettas

Vanilj Choklad N:r 4.

Förnämsta svenska fabrikat.

Offentliga nöjen.
Stora Teatern
Prinsessan Olala.
Sista veckan.

PALLADIUM
Göteborgs största och mest populära filmteater
De förnämsta programmen från världens största film-institut och alltid den mest konstnärligt utförda musik

Form & Färgs
Utställning
i H. T.-CENTRALEN
hålls öppen i dag söndag sista dagen kl. 1-5.
Entré 1 kr.

Vita Bandet
Slottsskogen
MUSIK VARJE AFTON
av en avdelning ur
Göteborgs Symfoniorkester.

CARLSTEDTS REALSKOLA
Kungsporsavenyen 1. — Telefon 378.
Sex realklasser o. tre förberedande (småskola).
Allm. läroverkens kursplan följes.
Anmäl. dagl. 11-12. Obs. Sänkta avgifter.
J. Ohlander Ester Lundholm
Läroverksadjunkt Föreståndarinna.

Har Ni tänkt
att prenumerera på "Kvinnornas Tidning", denna de svenska kvinnornas egen röst i prässan, så var värdig och satt beslutet i verkställighet!
Prenumerera å närmaste postkontor eller direkt på tidningens Expedition Vallgatan 27, Göteborg.
PRIS: Heldr Kr. 6:—
Halvår 3:75
Kvartal 2:—

Teaterspalten.
Göteborgsteatern,
de som ännu spela, slå i dagarna igen sina portar efter den goda säsong, de i kraft av egna förtjänster haft.
Stora teatern, som under den gångna veckan till omväxling spelat "Barberaren i Sevilla", har nu för de återstående föreställningarna åter upptagit succésoperetten "Prinsessan Olala". Endast några få representationer återstår, vilket meddelas dem som hittills underlåtit att formera bekantskap med den muntra operetten.
Lorensbergsteatern har i elvte timman bjudit på två nyheter, Strindbergs "Leka med elden" och Bernhard Shaws här ännu okända burleska scenskapelse "Den stora Katarina" med motiv från Katarina II:s avlägsna tid men med de kända Shaws kvickhetspilarne inställda direkt på nutidens societet, förnämligast den engelska. Endast två föreställningar återstår på denna teater, nämligen den i dag och den i morgon.

Form och Färgs livligt uppmärksamade utställning av svenska hantverksalster i H. T.-Centralens i Göteborg lokaler hålls öppen även i dag den 14 maj, kl. 1-5 em., men stänges sedan. Utställningen omfattar olika konsthantverk såsom keramik, läderarbeten, möbler, synnerligen vackra textilstalster, uppmärksammade arbeten i sidemålning m. m. Ett besök å utställningen bereder både nöje och ger god behållning.
*
Det stora skolreformförslaget har nu av den tillsatta skolkommisionen överlämnats till regeringen. Vi hoppas att i något av de närmaste numren kunna lämna en från sakkunnigt håll kommande utredande artikel i ämnet.

Fransyskan.

Medan kvinnorna i de nordiska länderna, i England, Amerika och Tyskland under den sociala och politiska brädmognad, som kännetecknat de senaste åren, fått sin ställning väsentligt förbättrad, befinner sig den franska kvinnan i ungefär samma predikament som före kriget.

Alltså ingen politisk rösträtt och valbarhet. Naturligtvis har också Frankrike sin rösträttsrörelse. Dess upprinnelse ligger några och tjuo år tillbaka i tiden. Efter att först hava väckt nog så stor uppståndelse och gjorts till föremål för skämt och spe har rösträttsrörelsen nu blivit liksom sanktionerad. Den har avgjord överklassprägel och man finner en mängd förnäma kvinnonamn på dess medlemslista. Även på manligt håll finnes sympati för rörelsen, vilken har förespråkare både inom senaten och deputeradekammaren. Själva organisationen räknar icke fullt tiotusental medlemmar, en låg siffra för en så folkrik nation.

Arbetet bedrivs lugnt och utan aggressiva metoder. En vacker dag om fem år, tio år skall rösträtten som en mogen frukt av sig själv falla i den franska kvinnans sköte.

Fransyskorna hava länge varit verksamma ute i arbetslivet. Man finner dem i lantbruket, i industrien och mycket talrikt bakom butiksdiskerna. Under de senaste decennierna har även den bildade kvinnan i stor utsträckning upptagit arbetet för självförsörjningen. De välsituerade hemmens döttrar få en god uppfostran. Flickskolorna äro utmärkt ledda och undervisningen gedigen.

Det finns gott om kvinnliga läkare, advokater och konstnärer. Lärarinnekåren är talrik och ämbetsverken sysselsätta i stor omfattning kvinnor. I postverket äro kvinnorna i avgjord majoritet.

Det oavhängighetsbehov, som rätt ofta ligger bakom de nordiska kvinnornas självförsörjningsarbete, finnes knappast — i nämnvärd mån åtminstone — hos den franska kvinnan. För henne står alltid äktenskapet som det hägrande målet, icke som det kärlekens paradiset, andra länders kvinnor se i det, utan som en i ekonomiskt och socialt hänseende säkerställd position. Hon väljer med klokhet och

NYHETER I
BLUSAR
siden, voi o. opal från 4:25 st. till högre pris hos
Friberg & Anderson
Gardin-, Väv- & Vitvaruaffär
Kungsporsplatsen 1

CITY Skodon
Bäst och största urval. Billigast.
51 Kungsgatan 51

Duktyger och Vita Vävnader
till fabrikspriser.
ALMEDAHLS FÖRSÄLJNINGSMAGASIN,
Kungsgatan 55.

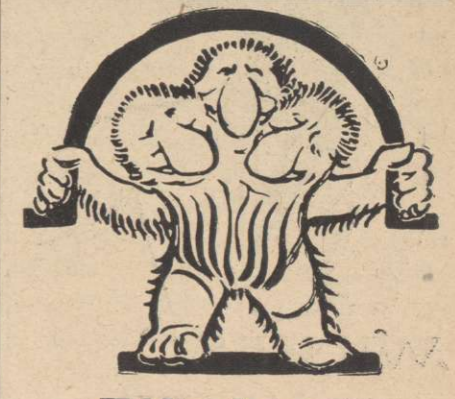
HVAR 8 DAG

"en verkligt förstklassig illustrerad tidskrift — — — — —"
" — — med gedigen och fint kultiverad ton — — — — —"
SÄGER DAGSPRESSEN
Bör ej saknas i något svenskt hem!
PRENUMERERA Å NÄRMASTE POSTANSTÄLT ELLER BOKHANDEL!

I VARJE SVENSKT HEM
som vill följa dagshändelserna inom politikens, handels, konstens och litteraturs område läser man numera
GÖTEBORGS HANDELS- OCH SJÖFARTS-TIDNING

! GYNNA VÅRA ANNONSÖRER !

de det bli männen som på egen hand ordna med de kvinnliga intressena. Vi kvinnor be också om förstälse!
*
Fru Blom: — Jag behandlar mina tjänare alldeles som om de vore medlemmar av familjen.
Fru Glad: — Nej, att du bara vågar!! Jag måste alltid vara snäll och hövlig mot mina, eljes skulle dom gå med detsamma!
*
Det är med kärleken som med barnsjukdomarne, vilka bliva farligare och farligare ju senare de komma.

Tjänixen på dixen!

da hon ju till giftermålet icke knutit några högtspända förhoppningar om personlig kärlekslycka, finner hon sig vanligen mycket tillfreds i det trygga näste hennes make bereder åt henne. Det vill dock synas som skulle den flickgeneration, vilken nu står flygfärdig ut i livet, icke se fullt så nyktert på äktenskapet som de närmast högre årsklasserna gjort, utan vilja lämna spelrum för "la grande passion".

Den gifta franska kvinnan står i rättligt hänseende på samma föräldrade ståndpunkt som de svenska kvinnorna gjorde före antagandet av den nya giftermålsbalken, vilken som bekant ställer de båda makarne som i alla avseenden likaberättigade bredvid varandra. Några protester en masse mot detta sakernas förhållande hava ännu icke avhört från de franska kvinnorna, men de komma måhända.

MALÖRT.

Ett förnuftsäktenskap är då den ene kontrahenten har förnuft och den andre pengar.

*
När en ung man plötsligt slutar upp med att giva en ung dam dyrbara presenter, har han antingen fått en korg eller hennes löfte om giftermål.

*
Nöjda människor äro som spöken. Alla ha hört talas om deras existens, men ingen har sett dem.

*
Den kloke har få förtrogna, den listige inga.

*
För att nå upp till toppen av ett träd, måste man börja klättringen från marken.

Herre över sig själv.

Alla erkänna vi att självbehärskningen är en dygd, men hur många är det väl, som målmedvetet sträva efter att förena denna dygd med sitt väsende?

Man ursäktar sig bra att det är så svårt att behärska sig.

Helt visst! Det är mycket svårt att tygla ett av naturen häftigt temperament — det är alltid besvärligt och påkostande att upptaga kampen mot karaktärsfel och svagheter och att övervinna dem.

Men att saken verkligen är möjlig visa vi själva genom vårt uppträdande utanför hemmet, i sällskapslivet, i det offentliga livet, i arbetet. Inte sannt, det går mycket bra att tygla sitt humör inför främlingar och att även i ganska påfrestande situationer, visa självbehärskning?

"Men i hemmet, det får ni verkligen ursäkta, där önska vi slippa allt tvång, där vilja vi vara oss själva!"

Vad detta uttryck "att vara oss själva" betyder känna vi nog till lite var: häftighetsutbrott, vresiga eller retsamma anmärkningar och miner o. s. v. Bristen på självbehärskning är det skär, på vilket många hems lycka lidit skeppsbrott.

Självbehärskning kan läras, kan bli en vana. Huvudsaken är, att man börjar praktisera den. Varje ny seger gör nästa seger lättare att vinna.

Har självbehärskningen blivit fast i ett hem, skola de överilade ord och handlingar, som tidigare skapade bitterhet och misshällighet därinom, försvinna. Vrede och förargelse kan man kanske icke skydda sig för, men självbehärskningen kan hindra eller mildra deras utbrott mot andra. Tygellösa och uppbrusande männi-

skor ingiva icke respekt och aktning, men väl fruktan och skräck, parad med ringaktning. Deras våldsambhet är icke styrka utan svaghet — de äro slavav under sitt oersonliga humör, sina nycker och i sådana stunder halft om halft otillräkneliga:

Föräldrar, som uppfostra sig själva till självbehärskning, uppfostra samtidigt sina barn till självbehärskning och utrusta dem därigenom med en färdighet, som skall bliva dem till ovärderlig nytta under deras framtida liv och hjälpa dem över många svårigheter, många stötestenar på levnadsvägen.

En vädjan och ett eko.

Under pressdiskussionen om kvinnornas röster vid förbudsomröstningen skola tillmätas samma värde som männens och förbudet med stöd av en kvinnlig majoritet genomföras har det framhållits, att kvinnorna dock måste förstå hur förhålligt det skall kännas för männen att i en angelägenhet som har huvudsakligt intresse för dem påtvingas kvinnornas vilja.

På denna fråga torde man för de tänkande kvinnorna kunna våga ett jakande svar. Kvinnorna förstå det!

Men de begära då också, att männen skola förstå, huru tungt det känts för kvinnorna, att under de gångna åren i så otaligt många frågor, som rört deras intressen, påtvingas männens mot de kvinnliga önskingarne stridande lagstiftande vilja.

Och ännu —
375 riksdagsmän och 5 riksdagskvinnor — även i fortsättningen tor-

Handarbeten inkomma i moderna, stilfulla mönster. Ritningar utföres även å egna tyger. Plissering, hälsöm, moss- och sautagebroderier emottagas.
E. TÖRNBERG, Rit- och Handarbetsaffär,
Hvitfeldtsplatsen, butik 4. Tel. 15235.

Kom ihåg att SVENSKA MAKARONI

nedgått mycket i pris, att de äro av utmärkt kvalitet och att de kunna tillagas på mångahanda sätt!
Följ vår annonsserie i denna tidning!

GASUGNAR
försäljas på avbetalning och utlämnas kostnadsfritt på en månads prov.
Gasverkets Utställning
vid Surbrunnsgatan
Tel. 1420.
NEDSATTA PRISER

Kvinnan som ville dö.

Oversättning för denna tidning av S. F.

Mitt sammanträffande med mr Peters blev så betydelsefullt, att jag ej kan låta bli att berätta, hurusom detta berodde på någon, som jag aldrig sett — på en bagatell.

Men jag måste tala litet om mig själv först.
Jag skulle skriva en roman, men för tillfället var min hjärna ofruktbar som potatisoms.

En dag i augusti föll en kvitterad räkning ur min pulpet, och jag fann, att den dam, till vilken jag brukade sända mina berättelser för att få dem maskinskrivna, ingenting haft att göra för mig på två hela månader. Den upptäckten förgärdade mig. Jag skämdes att erkänna, hur långsamt jag arbetade och beslöt att byta omgivning.
Denna resa förändrade två männi-

skoöden — och jag skulle nog inte ha företagit den, om ej ovannämnda kvittens uppträtt som anklagare emot mig.

Jag beslöt mig för att resa till Ostende över Antwerpen, där jag ville se på tavlor! Även tänkte jag besöka Bryssel för att hälsa på min vackraste kusin.

Och i Antwerpen — träffade jag mr Peters. Då jag vandrade igenom galleriet, frågade en amerikanare mig, om jag kunde säga honom, i vilken av salarne han kunde finna "S:t Fransiskus" av Assisi sista nattvardsgång.

Då jag just var på väg dit själv — uttråkad av en vaktmästares svada — kunde jag tjänstgöra som ciceron, och amerikanaren och jag följdes åt. Jag minns, att jag berördes obehagligt av de första ord, som mannen uttalade framför tavlan.

"Man har berättat mig", sade han, "att Rubens sålde detta verk för 60 pund i engelskt mynt, och att det efteråt betalades med 40,000 pund. Nedrigt mot Rubens!"

Jag anslöt tonen av förstasigepåre. "Ni ser bättre, om ni står längre

bort!" sade jag. "Vad tycker ni om tavlan?"

"Av tavlan förstår jag ingenting", svarade han, "men det sätt, på vilket den stigit i värde, förvånar mig."

Jag trodde inte jag skulle tycka om honom, men jag började göra det märkvärdigt snart. Han var en medelålders man med ett sorgbundet utseende, och hans sätt var enkelt och sårdeles vinnande. Inom mindre än fem minuter kände jag mig skamsen över att ha uppträtt överlägset gent emot honom framför "Fransiskus av Assisi". Med vad rätt, hur mycket förstod jag själv av tavlan? Mitt uppträdande hade varit till nio tiondelar pose. Denna man var äkta; han talade om, vad han fann intressant och visade sig vara allt annat än en narr.

Vi gingo tillsammans utför traporna till Musée des Beaux Arts och strövade genom de heta gatorna, omgivna av en svärm träsiga, flamländska ungar — det finns flera träsiga barn på kvadratalnen i Antwerpen än i Westbourne Park — till hotellkvartret. Det visade sig, att vi bodde på samma hotell, han i första, jag

i femte våningen, och efter middagen följdes vi åt till Place Verte och samspråkade där under träden, medan musiken spelade. Han berättade mig, att han ej varit i Europa förr, och jag förstod, att han var en ensam man, som gjorde ansträngningar för att roa sig.

"Saken är den", sade han, i det han räckte mig sitt cigarrfödral, "att jag skulle ha gjort denna resa förr. Vill ni inte ha en cigarr, min herre? — Det är inte Europas fel, men jag förmodar, att jag inte är fullt så pigg på att titta på utsikter, som jag har varit. Som yngling vurmade jag på att komma hit, men då hade jag inga pengar. Jag gav mig själv det löftet, att när jag bleve 30 år, skulle jag roa mig av hjärtans lust, och så arbetade jag och gnodde på. Vid 30 år hade jag ju lyckats samla några dollar, men då var det omöjligt att kunna slå sig lös, jag hade allt för mycket att stå i.

En eftermiddag upptäckte jag, att jag hunnit till de 40. Det förtretade mig. Skulle då aldrig "det roliga" komma? Som ung hade jag satt upp som mål att göra mig till herre över

arbetet, nu hade detta blivit så stort, att det blivit herre över mig.

"Gott", sade jag mig, "nu har du skapat ditt verk, och ingen annan än du — själv skall njuta frukterna av det.

Nästa år skall du sluta upp, och laga, att du äntligen får 'det roliga', som du arbetat för så länge."

"Men det blev ingenting av."

"Affärerna fortsatte att svälla ut, och jag att säga: 'nästa år'. Och innan jag visste ordet av, var jag 50 och — här sjönk stämman något — ännu har jag ej fått vara med om 'det roliga'."

Följande morgon fortsatte han till Ostende, och då vi skildes åt, kände jag det tomt, att han ej stannade kvar veckan ut som jag själv. Emellertid förmodade jag, att vi skulle träffas på nytt i Ostende, ty jag ämnade ej stanna länge i Bryssel.

Detta är en vacker stad, och man skulle beundra den än mer, om den inte komme en 'att längta till Paris'. Likheten är slående, men tjuskraften saknas. Att resa till Bryssel är som att hälsa på system till den kvinna man älskar. Bryssel är Paris, förbytt

J. A. SCHÖN's Skomakeri & Skoaffär - Kastellgat. 17
 Telefon 5938
 Rekommenderar sitt välsorterade lager av **nyinkomna Skodon för säsongen!** Förstklassigt fabrikat garanteras! Absolut billigaste priser!
Reparationer av skodon utföras fort väl o. till betyd. nedsatta priser.

En läkare skrev följande intyg:
 "Undertecknad, legitimerad läkare, intygar härmed, att fången N. N. har så klen hälsa, att han omöjligt kan stå ut med det honom ådömda livsstraffarbetet utan helt säkerhet kommer att dö långt innan han hunnit avtjäna detsamma."

Holger Bille TANDKLINIK

Vittfellsplatsen 1 B. Tel. 19340. Göteborg.
 (Mitt emot Engelska kyrkan).
 Mottagningstid vard. 10-3, sönd. 11-12.
 Specialitet: **Loständer** alla slag. Guld-
 arbeten, guldbryggor och
 guldstiftänder.
 Resande kunna erhålla sina arbeten på dagen.

Vardagslivets kemi.

Förgyllda rammar,
 vilkas glans mattats, återfå den, om
 ramen borstas med en mjuk borste,
 doppad i en lösning av 4 delar äggvita
 och 1 del koksalt.

Gummislangar
 eller andra föremål av gummi, som
 hårdnat, läggas i ammoniak och få
 kvarligga där, tills de blivit mjuka.

Gummivaror böra vintertiden ej
 förvaras på alltför kall plats.

Fluglim.

Flugpappersrullar finnes ju att köpa
 i handeln, men man kan också
 själv laga sig fluglim för billigt pris.
 Kolofonium 300 gram, rå linolja 190
 gram, gult vax 10 gram. I en järn-
 panna smältes först kolofonium och
 sedan vaxet varefter linoljan tillsät-
 tes. Den varma blandningen silas ge-
 nom en linnelapp. Utstrykes sedan
 på pappbitar som upphängas på de
 platser där flugorna hålla till. Var
 vid tillagningen försiktig med elden.

Kokkärlet av emalj,
 som blivit vidbrända, få ej skrapas
 rena, enär emaljen därav skadas, kan-

ske spricker. De inkokas i stället med
 vatten tillsatt med något kloralk (1
 matsked kloralk till varje liter vat-
 ten). Kokning en kvart. Kloralks-
 vattnet gör emaljen bländande vit.
 Noggrann sköljning efteråt.

Tavelramar och flugor.

För att sommartiden skydda förgyllda
 tavelramar mot flugor bstrykas
 ramarna med lökvatten (vatten i
 vilket sönderskurna lökar legat och
 dragit ur under några dagar).

Svedda fläckar,

om uppstått genom strykning med
 för varmt järn, kunna ofta borttagas
 genom att tvätta fläcken i vatten, vari
 borax upplösts.

Chokladfläckar

borttagas med kallt vatten. Tvättning-
 en bör ske omedelbart.

Blodfläckar

borttagas med kallt såpvatten.

Trollduk

("serviette magique") till avputsning
 av metallföremål fabriceras på följande
 sätt: Fyra gram marseilletvål
 löses i tjugo gram vatten och däri
 iröres två gram finaste trippel. I lös-
 ningen doppas ett tygstycke ungefär
 70 cm. långt och 10 cm. brett samt
 får sedan torka. Så är trollduken
 färdig!

Var god gynna våra
 !! annonsörer !!

Tänk så lätt aluminiumkärnen återfå
 sin silverglänsande yta, då de poleras med
"Zelos Aluminiumputs".
 Priset är endast 45 öre pr burk.
 Tillverkare: Fabriken Zelos, Göteborg.

Barnet i ordspråket.

Här en samling gamla nordiska
 ordspråk om barnet!

*
 Man skall tukta snällt barn, så att
 det icke blir elakt, och elakt barn, så
 att det icke blir värre.

*
 Det växer ibland krokiga grenar
 även på raka träd.

*
 Barn lära ofta mera i köket än i
 skolan.

*
 Så uppför sig barnet borta, som det
 hemma är vant.

*
 De fattiga hava barn, de rika ma-
 ten till dem.

*
 Ofta sitter rik faders barn på fat-
 tig moders arm.

*
 A

Café Rouge

— JÄRNTORGPALATSET —
 konserterar Lofton
 hädanefter varje
 afton kl. 5-11 em.

Gyllenhammars
 UNDERBARA
HAVRE-MUST
 Har Ni försökt det?
 För ÄLDNINGAR, VUXNA OCH BARN.

Lättjan är modern till många van-
 artiga barn. De som ingenting göra,
 äro på väg att göra det, som är värre
 än ingenting.

Mason.

*
 Den heliga skrift skola vi icke läsa
 som en advokat läser ett testamente,

endast för att förstå dess ordalydelse,
 utan som en arvinge läser beskrivning-
 en över sin arvedel.

Isaak Newton.

*
 Sörj för den kommande dagen, men
 sörj icke över den!

D. G. Monrad.

HANDARBETSFAFFÄREN
TEXTIL
 Innehavare: ANNA SÄRNBLOM
 Korsgatan 12
 Telefon 152 88

till småstad; man märker det, om
 man en stund sätter sig utanför ett
 café och studerar de förbigående ty-
 perna. I synnerhet är detta händel-
 sen i augusti, då de flesta teatrar äro
 stängda och gatorna fyllda med re-
 sande. Jag hade tänkt stanna tre,
 fyra dagar högst, men förpliktelserna
 mot mina anhöriga höllo mig kvar
 ända till tolv, och då jag slutligen
 kom till Ostende, hade jag nästan
 glömt mr Peters.

Jag kom att tänka på honom, då
 jag första kvällen var på väg till
 Kursalen, och jag undrade, om han
 fanns kvar än. Klockan var åtta, och
 nu, då det skarpa solskenet på stran-
 den försvunnit och ersatt av strål-
 glansen från det elektriska ljuset, var
 staden mest till sin fördel. Den långa,
 fortlöpare sträckan av hotellfönster
 tog sig briljant ut, stora, vida fön-
 ster med frändragna gardiner och fri
 utsikt över havet. På framsidan sågs
 en massa strålande bord och kulörta
 ljusskärmar — ett enda virrvarv av
 blommor, ansikten och juvelprydda
 kvinnohalsar och armar.

¶ kursalen spelade orkestern "Vän-
 nen Fritz". Jag hade lyssnat på mu-

siken ungefär en halvtimme, då jag
 blev varse mr Peters. Han var till-
 sammans med en vän och gick förbi
 utan att se mig. De satte sig ner
 strax intill mig, och jag observerade,
 med vilken livlighet han talade med
 henne, en livlighet betydligt större än
 den, han brukade visa gent emot mig.
 Detta var vad som slog mig först.
 Min nästa tanke var att ge akt på
 hans följeslagerska.

Hon var inte ung; inte heller fann
 jag henne vacker; hennes dräkt var
 nog dyrbar, men föreföll i alla fall
 stillös i jämförelse med de utstude-
 rade toaletterna omkring mig. Vad
 var det då, som tilldrog sig mitt in-
 tresse hos henne? Jo, det var uttryc-
 ket i hennes ansikte.

Jag söker efter ett ord för det.
 "Nöje", ja visst, men det säger in-
 genting. Undran, då snarare. Ja,
 där har jag det, "undran", det är or-
 det. Hon hade rynkor kring ögonen,
 men i hennes spända blick sågs en
 ung flickas undran.

Tydligt var intresset ömsesidigt,
 och jag tog för givet, att de kände
 varann från Amerika. Men då de
 gingo förbi mig på nytt, och jag hör-

de henne tala, märkte jag, att hon
 inte hade spår av amerikansk accent.
 Jag började tycka, att mr Peters gjort
 gott bruk av sin tid i Ostende.

Jag såg honom med henne morgo-
 nen därpå och även följande dag,
 men ett par dar senare träffade jag
 honom ensam. Vi fingo oss en prat-
 stund och jag kunde inte motstå
 frestelsen att hänsyfta på henne. "Ni
 är vid gladare lynne", sade jag, "har
 ni träffat på någon från 'andra sidan',
 som muntat upp er?"
 Skymten av ett leende svävade över
 hans tunna, skarpa läppar. "Nej",
 sade han långsamt, "nej, ännu har
 jag ej träffat någon bekant i Europa,
 men —". Han räckte mig sitt ci-
 garrfordral: "Vill ni inte ha en cigarr,
 min herre — men jag håller på att
 få en."

Jag önskade, att han skulle presen-
 tera mig för henne, men det gjorde
 han aldrig. Beständigt såg man de
 där två tillsammans i kursalen.

I konsertummet eller på terrassen,
 där man fann den lilla kvinnan, där
 fann man också mr Peters. Så vitt
 jag vet talade hon aldrig med någon
 annan. Och alltjämt greps och för-

bryllades jag av det flickaktiga ut-
 trycket i hennes blick — tills slutet
 nalkades.

Naturligtvis visste jag ej, att detta
 hotade, men jag kunde inte undgå att
 märka skillnaden. Den nyfikenhet,
 hon väckt hos mig, var så livlig, jag
 hade betraktat hennes ansikte så in-
 tensivt under nära 14 dagar — ja,
 det låter ohörsat, jag försvarar mig
 inte — att jag kände en verklig
 chock, när jag första gången spårade
 en viss oro i detsamma. Under de
 närmaste dagarna stegrades densam-
 ma till tung sorg. Det var, som om
 ljuset inom henne höll på att för-
 svinna för att till sist helt och hållet
 dö bort och lämna henne gammal och
 förfrusen. Och en gång tycktes det
 mig som om uttrycket i hennes an-
 sikte angav "fasa".

Jag fäste ingen uppmärksamhet vid
 det förhållandet, att mr Peters satt
 ensam på terrassen, när jag gick till
 kursalen på kvällen, då jag antog att
 han väntade på henne för att gå in;
 det var först, då jag mycket senare
 fann honom alltjämt ensam på sam-
 ma plats, som jag blev förvånad.
 Du har nog erfarit, min läsare, hur

man någon gång känner på sig, att
 en person önskar, att man skall sätta
 sig hos honom, men inte alls prata.
 Jag kände, att mr Peters ville, att
 jag skulle slå mig ner hos honom,
 utan att därför börja tala.

Jag tror vi hade setat minst en
 kvart och sett på mänstrimmen över
 havet, utan att någon av oss sagt ett
 ord.

Då yttrade han torrt: "Min vän
 har rest!"
 "Ni måste sakna henne", svarade
 jag.

Han föll på nytt i tankar och räckte
 mig cigarrfordralet med sin vanliga
 fråga. Jag sade, att jag föredrog en
 cigarr. "Ni har funnit mig alldeles
 bragt ur jämvikten", återtog han, i
 det han betänksamt blossade på sin
 cigarr, tillföljde den mest underliga
 händelse jag någonsin varit med om i
 mitt liv. Nu börjar jag hämta mig
 igen. Ni har lagt märke till damen?"
 Jag svarade, att jag hade det.

"Jag gissar, att ni ansett henne va-
 ra en förmögen kvinna?"
 Jag sade, att jag gjort det.
 "Gott, min herre, om ni vill veta,
 så var hon fattig som en kyrkrätta.

Damhattar

nytt lager för säsongen till BILLIGA priser.
 Jose. Mosslund, Bojes Bazar 3.

Extra Prima Press- och Droppäkt Damkläde

i ett flertal moderna färger
 utsäljes billigt direkt från lager.
 S. ERICSONS KLÄDESLAGER,
 Järntorget 3, Wilsons hus, 2 dra vän.
 Öppet 8-7.

Husmödrar köp De Blindas Arbeten!

Korgmöbler, korgar av olika slag,
 borstar m. m. - Beställningar och re-
 parationer utföras till billigaste priser.
 Rottingsitsar iflätas.
 VALLGATAN 14. Telefon 145 30.

Stick annans barn i barmen, och
 det kryper ut genom ärmerna.

*
 Goda barn finns det ej för många
 av.

*
 Så många barn, så många välsig-
 nelser.

*
 Uppför dig så i dina barns närva-
 ro, som du vill, att de skola uppföra
 sig i din frånvaro.

*
 Små barn små sorger, stora barn
 stora sorger.

*
 Små änglar bliva understundom
 stora bänglar.

*
 Där det finns barn är det alltid jul.

Om den tid någonsin kommer,
 då kvinnorna sammansluta sig
 rätt och slätt för mänsklighetens
 bästa, skall det bliva en makt
 till det goda, som världen ännu
 aldrig har känt.

Matthew Arnold.

DAMBLUSAR

äro nu inkomna i crêpe de chine,
 siden, shantung, Louvisca, poplin,
 voile, musslin. Perkalblusar 4-50.
 Bomullsklädnigar 9-0 samt kjolar i
O. F. Hultbergs Blusaffär,
 Husargatan 40.

NU INKOMMET,

till dagens lägsta priser!

Handvävda, färgäktade Bomullstyger,
 stor sortering. Ylletyger, Vijella, Flanel-
 ler, till klädningar och blusar. Blekta och
 oblekta Vävnader, bästa fabrikat, med
 stor rabatt å stycke. Prima kulörta Skjort-
 tyger, Möbiltyger, Gardiner, Bord-
 dukar, Bolstervar, Sängtäckan, Linne-
 vävnader, Handdukar och Dukttyger,
 bästa kvalitéer. Lahmans Herr- och Dam-
 underkläder. Strumpor. Sörliiv. Näs-
 dukar. Förkläden. Prima Bomull-
 och Ullgarner.

Bertha Anderson,

15 Korsgatan 15

Manufaktur och förstklassigt damskrädderi

ÖSTRA LARMGATAN 14.
 Beställningar utföras av dräkter, kappor och kjolar samt barnkläder. — Stort lager av
 moderna tyger för säsongen. Egna tyger mottagas. Absolut billigaste priser.
ANNA KULLBERG. Obs! Adr.: Östra Larmgatan 14

Hansson & Silverstrand

FISKAFFÄR

Bazargatan 8. — Tel. 9580, 15380

REKOMMENDERAS.

Alla slags kopparslageriarbe-
 ten utföras. Förtenningar
 verkställas med kemiskt rent
 tenn.
 Husargatan 24.
 Johnson & Carlson, — Tel. 4111. —

Verner Magnusson

Kött- & Fläskaffär

Bazar Alliance 42-43. Tel. 106 28.

rekommenderas till

ärade husmödrar.

Giv icke högfärd rum.

Den synden störtat änglar och hur kan
 Guds avbild, mänskan, den då skänka
 hugnad?

Glöm städs dig själv, och giv dem
 kärlek som dig hata!

Slem vinst förgås, men ärlighet har
 evig seger.

Låt milda friden följa dig evart du
 går,

Den vinner vännen och fördriver ha-
 tets kyla.

Gör alla rätt och frukta ingen mer än
 Gud.

Shakespeare.

*
 Lyssna aldrig till det onda man sä-
 ger om din vän och tala aldrig illa
 om din ovän!

A. Rosenmüller.

A. Nilssons

Blomsteraffär

Linnégatan 31

Tel. 40572

Rekommenderas

Kransar

Buketter

i alla FRISLÄGEN

På två dagar (icke mera)

framkallas och kopieras plåtar och film.

Förstklassigt arbete — vanliga priser. In-
 ramningar samt kontraktligt utförda Förstor-
 ringar till billiga priser.

BILDING CARLSSON, HUSARGATAN 23.

på ett smakfullt

Delikatessbröd

rekommenderas

Sätter Ni värde

Eder Bergmans Enkas, Stockholm, välkända
 fabriker!

Ungdomlig vacker hy till högsta ålder.

Idealen är den fina matta tient, som alltid
 åtföljer ett begagnande av rätt valda toalet-
 medel och därmed uppnådd skönhet. Inga
 rynkor, finnar eller fränkar mera. Damer
 och herrar, som sätta värde på bibehållande
 av ungdomens vackra yttre, uppnå detta
 endast genom ett ständigt bruk av den
 enastående med utmärkelse i in- och utlandet
 belönade och berömda Yvy-tvålen. För om-
 tållig hud är Yvy-tvålen enastående värdefull
 och lovordad av tusenden.

Yvy-tvålen säljes i varje affär över he-
 landet.

Österlin & Ulriksson,
 Kem.-tekn. fabrik, Ystad.

Här behandling
 jämte rationell
 hudmassa
 och medicinska
 och medicinska
 Ansiktsbehandling, Manicure, Pedicure.

MIA LILJEFORS

Ex. massös

Carl Gustafsgatan 16. Telf. 154 20

Ziwertz' Momentan

färgmedel för ögonbryn, hår och skägg, ögon-
 blicklig verkan. Faller ej vid tvättning. För håll-
 san oskadlig. Finnes i 4 nyanser. I parti och
 minut hos Kungl. Hovleverantör

Ziwertz' Zeftr.,

Lojensbergsgatan N:o 7, Göteborg. — Tel. 10 98

HÄMORROIDER.

Försvinna absolut efter några dagars an-
 vändning av Hämosalvan, gammal beprö-
 vad huskur. Finnes i alla välsorterade färg-
 & kemikalieaffärer samt mot postför-
 skott från Tekniska fabr. Elefantens. Åberoga
 denna tidning. Göteborg. Tel. 10470.

Lärarinnan: — Heliga Birgitta gite
 sig vid tretton års ålder —

Klassen sitter med klotrunda ögon.

Lärarinnan: — och hon blev mo-
 der till icke mindre än åtta barn.

Lisa Andersson viftar stilla med
 handen: — Ja, men fröken då var
 hon väl inte något helgon?

Wiernemagasinet är namnet på
 en i Göteborg, Kungsgatan 34, öpp-
 nad ny specialaffär för klädningar
 och blusar, vilka tydligen, av affärens
 namn att döma, komma från den
 stad som är känd för sina vackra
 alster i denna branch.

Bli medarbetare i
 KVINNORNAS TIDNING!

REGNKAPPOR

utsäljes billigt direkt från lager

S. Ericsons Klädeslager

Järntorget 3, Wilsons hus,
 2 dra vän. — Öppet 8-7.

FÄRSKT och RÖKT

Renkött, Höns, Kyckling

samt allt slags Vildt till
 dagens lägsta priser uti

E. Björks Vildtaffär

Tel. 1648, 20834. St. Saluhallen 1.

ARLA MJÖLK

Distribution på glasflaskor

Tel. 85 78, 36 99

ARLA MJÖLKSERVERING

Drottninggatan 13. Tel. 90 96.

(Forts.